

דבר-תורה לאזכרה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לאזכרה או יארצייט ולבית אבלים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

דבר תורה לאזכרה

מה צריך לאסוף?

שלמה המלך אומר (משלי ו', ו'): "לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם...". מה רצה החכם מכל אדם לומר לנו? וכי הנמלה היא היצור החרוץ ביותר שברא הקב"ה בעולמו?! והלא אם נמדוד את מספר הקילומטרים שהיא עשתה במהלך חייה – חצי שנה בלבד, לא נמצא את מה שעושה צבי ביום אחד של מרוצה?!

אולי אם ננסה לבדוק את התפוקה שלה מבחינת המזון שהיא אוגרת, הרי שהלכו חכמים לבדוק וראו שהיא אוספת 600 כור חיטה אומנם זוהי כמות אדירה ביחס אל גודלה וצריכתה של הנמלה הקטנה. אך עדיין זה לא מספיק בשביל להכתיר אותה בתואר הנכסף "חרוצה".

אם כן עולה השאלה: למה התכוון מלך ישראל באומרו לעצל לראות את דרכיה של הנמלה ולהחכים?

שלמה המלך ביקש מאיתנו לראות את העמל והכמות האדירה שאוספת הנמלה כל חייה, בזמן שמספיקה לה רק שעורה אחת למחייתה בכל החיים שלה. ולשאול את עצמנו למה? בשביל מי? הנמלה אינה אלא כמשל...

הנמשל: הוא אותו אדם היוצא לעמל יומו מבוקר עד לילה או כמו שאומרים בלשונונו: "מצאת החמה עד צאת הנשמה"... אין לו זמן לראות את ילדיו והורס את הבריאות שלו בשביל להשיג ממון. הוא מגיע לביתו ומקמץ מעצמו ומילדיו הרכים וזאת בכדי לקנות את הבית השני ללא משכנתא... כמובן שבמאמץ נוסף תוך ויתור על הישיבה בחיק המשפחה הוא ירכוש רכב נוסף שיהיה לשעת חירום... ואוסף.. ואוסף...

הוא שוכח שימיו קצרים והכול נשאר כאן בעולם הזה. האם אין הוא כאותה נמלה?! בא החכם מכל האדם ומזהיר את האדם להתבונן - לא להיות כאותה נמלה שאוגרת בעולם הזה מבלי לחשוב שמבלה את חייה לריק שהרי משאירה את כל עמלה כאן...

יהי רצון שהדברים יהיו לעילוי נשמת הנפטר/ת שבאמת מתוך הצער נדע להתבונן ולהבין את משמעות החיים ונדע לאסוף את הכמות הנדרשת לנו בלבד ולהשקיע באיסוף מצוות ולימוד תורה - במה שלוקחים איתנו לעולם הבא...